δους που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τις πωλήσεις προϊόντων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα, τα οποία έχουν χρησιμεύσει ως βάση υπολογισμού του ενιαίου περιθωρίου κέρδους, διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό. Πράγματι, στην περίπτωση του παραγωγού που έχει πραγματοποιήσει πολύ περιορισμένο κέρδος θα εφαρμοζόταν υψηλότερος μέσος όρος, ενώ ο παραγωγός που έχει επιτύχει υψηλό πραγματικό περιθώριο κέρδους θα επωφελείτο της εφαρμογής ενός χαμηλοτέρου μέσου όρου.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ
στην υπόθεση C-105/90 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. *Κανονιστικό πλαίσιο*

1. Στο άρθρο 2, παράγραφος 4, της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου 6, της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 3, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979) ορίζεται ότι:

«Όταν καμία πώληση ομοειδών προϊόντων δεν λαμβάνει χώρα κατά τη διενέργεια κανονικών εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εισαγωγής ή όταν, εκ του γεγονότος της ιδιαίτερης καταστάσεως της αγοράς, τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν πραγματική σύγκριση, το περιθώριο του ντάμπινγκ θα καθορίζεται διά συγκρίσεως προς μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όταν εκείνο εξάγεται με προορισμό μια τρίτη χώρα, τιμή που μπορεί να είναι ανωτάτη, αλλά που πρέπει να είναι τιμή αντιπροσωπευτική, ή προς το κόστος παραγωγής στη χώρα παραγωγής προσηυξημένο με ένα λογικό ποσό αντιστοιχούν στα έξοδα διοικήσεως, πωλήσεως και λοιπά έξοδα και στα κέρδη. Κατά γενικό κανόνα, η προσαύξηση για κέρδος δεν θα υπερβαίνει το συνήθως πραγματοποιούμενο κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της αυτής γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής.»

2. Το Συμβούλιο θέσπισε κοινό καθεστώς για την άμυνα κατά των εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας που απορρέουν από το άρθρο 6 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ) και από τον κώδικα αντιντάμπινγκ. Το εν λόγω καθεστώς διέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικο-

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

νομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός).

3. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αναφέρεται στην κανονική αξία. Στην εν λόγω διάταξη ως κανονική αξία ορίζεται η συγκρίσιμη τιμή, πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων για ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής. Ωστόσο, όταν δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση, η κανονική αξία διαμορφώνεται με αναφορά σε άλλα στοιχεία, που είναι

« i) η συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όταν αυτό εξάγεται προς τρίτη χώρα, τιμή που μπορεί να αποτελεί την υψηλότερη τιμή εξαγωγής αλλά η οποία πρέπει να συνιστά μια αντιπροσωπευτική τιμή, »

ή

« ii) η κατασκευασμένη αξία, που προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα. Το ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και τα διοικητικά έξοδα καθώς και το κέρδος υπολογίζονται με βάση τα έξοδα και το κέρδος το οποίο πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Αν τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, ο υπολογισμός γίνεται με βάση τα έξοδα στα οποία έχουν υποβληθεί και το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος. Αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από αυτές τις δύο μεθόδους, τα έξοδα που έχουν προκύψει και το κέρδος που έχει πραγματοποιηθεί υπολογίζονται με βάση τις πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής ή με οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση ».

4. Κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του βασικού κανονισμού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για συνήθεις εμπορικές πράξεις οσάκις ένα προϊόν πωλείται σε τιμές κατώτερες του κόστους παραγωγής ή όταν πραγματοποιούνται αγοραπωλησίες μεταξύ μερών τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό.

2. *Πραγματικά περιστατικά*

5. Σε συνέχεια καταγγελίας που κατέθεσε τον Ιούνιο του 1987 η Committee of Mechoptronics Producers and Connected Technologies (στο εξής: Compact) επ' ονόματι των κατασκευαστών που αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ, η Επιτροπή κίνησε

διαδικασία αντιντάμπινγκ αφορώσα τις εισαγωγές στην Κοινότητα συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Νοτίου Κορέας, που υπάγονται στην κλάση με κωδικό NC 8519 99 10, και προχώρησε σε σχετική έρευνα. Η έρευνα επί των πρακτικών ντάμπινγκ κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιουνίου 1986 μέχρι 31ης Μαΐου 1987.

6. Η νοτιοκορεατική εταιρία Goldstar Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ, συγκαταλέγετο μεταξύ των επιχειρήσεων τις οποίες αφορούσε η εν λόγω έρευνα. Η εταιρία αυτή ανήκει στον όμιλο Lucky Goldstar και κατασκευάζει ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά προϊόντα που προορίζονται τόσο για την κορεατική αγορά όσο και για αγορές του εξωτερικού. Κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο, η Goldstar πωλούσε πέντε τύπους συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ (στο εξής: CDP) στην Κορέα και εντός της Κοινότητας. Πρόκειται για τα μοντέλα GCD 613 και GCD 616, τα οποία η Goldstar πωλούσε στην Κοινότητα τόσο υπό το εμπορικό της σήμα όσο και σε Κατασκευαστές Αρχικού Εξοπλισμού (στο εξής: ΚΑΕ) (Original Equipment Manufacturer-OEM), καθώς και για τα μοντέλα GCD 603, GCD 605 και GCD 606. Η παραγωγή των τελευταίων αυτών μοντέλων σταμάτησε το 1985. Οι συσκευές των εν λόγω τύπων που πωλήθηκαν στην Κοινότητα κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο είχαν εξαχθεί πριν από την 1η Ιουνίου 1986.

7. Στις 12 Ιουλίου 1989, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2140/89, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων CDP καταγωγής Ιαπωνίας και Νοτίου Κορέας (ΕΕ L 205, σ. 5, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Το ύψος του προσωρινού δασμού επί των εισαγωγών της Goldstar ήταν 32,5 % της καθαρής τιμής ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα προ της επιβολής τελωνειακού δασμού.

8. Στην περίπτωση της Goldstar, η Επιτροπή προέβη στον καθορισμό της κανονικής αξίας σύμφωνα με τρεις μεθόδους:

1) Καταρχάς αναφέρθηκε στη μέση σταθμισμένη τιμή που ίσχυε στην εγχώρια αγορά για το σύνολο των πωλήσεων σε ανεξάρτητους αγοραστές (αιτιολογική σκέψη 23 του προσωρινού κανονισμού). Η μέθοδος αυτή αφορούσε τα μοντέλα GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616.

2) Όσον αφορά το μοντέλο GCD 613, η Επιτροπή καθόρισε την κανονική αξία με βάση την κατασκευασμένη κανονική αξία που διαμορφώθηκε σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού, καθότι το εν λόγω μοντέλο δεν πωλήθηκε σε επαρκείς ποσότητες στην νοτιοκορεατική αγορά. Το κριτήριο της Επιτροπής για την εκτίμηση του αν οι πωληθείσες ποσότητες ήταν επαρκείς ήταν ένα ποσοστό· οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά έπρεπε να ισοδυναμούν με 5 % τουλάχιστον των εξαγωγών προς την Κοινότητα. Τα χρησιμοποιηθέντα για την κατασκευασμένη αξία ποσά ήταν οι σταθμισμένοι μέσοι όροι των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε και των κερδών τα οποία αποκόμισε η Goldstar κατά την πώληση των μοντέλων GCD 603, GCD 605 και GCD 606 καθώς και GCD 616 στην Κορέα (αιτιολογικές σκέψη 46 έως 48 του προσωρινού κανονισμού).

3) Μία άλλη κανονική αξία διαμορφώθηκε για τα μοντέλα GCD 613 και GCD 616 που η Goldstar πώλησε εντός της Κοινότητας σε ΚΑΕ, δεδομένου ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί τέτοιες πωλήσεις στην κορεατική αγορά. Κατά τη διαμόρφωση της κατασκευασμένης αυτής αξίας χρησιμοποιήθηκαν τα ίδια ποσά που λήφθηκαν υπόψη κατά την εφαρμογή της δεύτερης μεθόδου. Ωστόσο, ενόψει των υφισταμένων διαφορών μεταξύ των πωλήσεων σε ΚΑΕ και των πωλήσεων σε άλλες κατηγορίες πελατών, η Επιτροπή εφήρμοσε ποσοστό κέρδους αντιστοιχούν σε 30 % των κερδών που πραγματοποιήθηκαν κατά τις πωλήσεις προϊόντων της Goldstar υπό το εμπορικό της σήμα (αιτιολογικές σκέψεις 28, 51 και 52 του προσωρινού κανονισμού).

9. Το Συμβούλιο υιοθέτησε τις ανωτέρω μεθόδους καθορισμού της κανονικής αξίας κατά τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΟΚ) 112/90, της 16ης Ιανουαρίου 1990, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 13, σ. 21, στο εξής: οριστικός κανονισμός). Ο επιβληθείς στην Goldstar οριστικός δασμός ανέρχεται σε 26,1 %.

10. Στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, η Goldstar διατύπωσε αντιρρήσεις ως προς τη χρησιμοποίηση των εν λόγω μεθόδων. Όσον αφορά την πρώτη μέθοδο, ισχυρίστηκε ότι οι πωλήσεις τις οποίες πραγματοποίησε στην κορεατική αγορά δεν μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, επειδή ο όγκος των πωλήσεών της ήταν πολύ περιορισμένος σε απόλυτα μεγέθη, οι δε τιμές πωλήσεως των προϊόντων της, καθότι πολύ υψηλές, δεν ήταν δυνατόν να θεωρηθεί ότι αντικατόπτριζαν τη γενική κατάσταση των τιμών. Επομένως, οι εν λόγω πωλήσεις δεν συνιστούσαν, κατά την Goldstar, συνήθεις εμπορικές πράξεις.

11. Η Επιτροπή έκρινε σχετικώς ότι περιορισμένος όγκος πωλήσεων στην εγχώρια αγορά σε απόλυτα μεγέθη δεν αποτελεί αυτός καθαυτός επαρκή λόγο για να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω πωλήσεις δεν συνιστούν συνήθεις εμπορικές πράξεις ούτως ώστε να δικαιολογείται παρέκκλιση από τη συνήθη πρακτική, σύμφωνα με την οποία η κανονική αξία προσδιορίζεται βάσει των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά μοντέλων τα οποία υπερβαίνουν σε ποσότητα 5 % των πωλήσεων προς την Κοινότητα (αιτιολογική σκέψη 27 του προσωρινού κανονισμού). Όσον αφορά τις ισχύσασες στην εν λόγω αγορά τιμές, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι εισπράχθηκαν από την Goldstar στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν έκανε δεκτό το προβληθέν επιχείρημα. Το Συμβούλιο υιοθέτησε τις διαπιστώσεις αυτές της Επιτροπής (αιτιολογική σκέψη 21 του οριστικού κανονισμού).

12. Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της δεύτερας μεθόδου, η Goldstar ισχυρίστηκε ότι, για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας, η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τον μέσο όρο των κερδών της από επικερδείς πωλήσεις, καθότι οι πωληθείσες ποσότητες, μολονότι υπερέβαιναν το 5 % των εξαγωγών, ήταν μικρές σε απόλυτα μεγέθη και, κατά συνέπεια, το προκύπτον κέρδος ήταν ελάχιστα αξιόπιστο και ανεπαρκές στοιχείο για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Ωστόσο, η Επιτροπή και το Συμβούλιο έκριναν ότι η περιορισμένη ποσότητα σε απόλυτα μεγέθη των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην εγχώρια αγορά στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων δεν μπορούσε αυτή καθαυτή να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση άλλης γενικής μεθόδου υπολογισμού των κερδών (αιτιολογική σκέψη 50 του προσωρινού κανονισμού και αιτιολογική σκέψη 37 του οριστικού κανονισμού).

13. Τέλος, η Goldstar αντιτάχθηκε στην εφαρμογή της τρίτης μεθόδου για δύο λόγους. Καταρχάς, υποστήριξε ότι η χρησιμοποίηση ποσοστού κέρδους ίσου με 30 % του κέρδους από πωλήσεις προϊόντων φερόντων ορισμένο εμπορικό σήμα δεν συμβιβαζόταν με το κατ' αποκοπή ποσοστό 5 % που εφαρμοζόταν προηγουμένως από την Επιτροπή. Ωστόσο, η τελευταία θεώρησε ότι, στην περίπτωση δεδομένης επιχειρήσεως, υφίσταται οπωσδήποτε ορισμένη σχέση μεταξύ των εξόδων και των κερδών από πωλήσεις που φέρουν το εμπορικό της σήμα και των εξόδων και κερδών από πωλήσεις προϊόντων της σε ΟΕΜ. Περαιτέρω έκρινε ότι ποσοστό κέρδους ίσο με 30 % των κερδών που πραγματοποιούνται από πωλήσεις προϊόντων που φέρουν το εμπορικό σήμα της επιχειρήσεως αποτελεί εύλογη εκτίμηση που αντικατοπτρίζει τις διαφορές που θα υφίσταντο μεταξύ της τιμής των φερόντων το εμπορικό σήμα της επιχειρήσεως προϊόντων και των πωλουμένων σε ΚΑΕ, αν είχαν πραγ-

ματοποιηθεί πωλήσεις των τελευταίων στην κορεατική αγορά. Το γεγονός ότι η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να χρησιμοποιήσει ένα κατ' αποκοπή ποσοστό σε προηγούμενες διαδικασίες δεν είναι ασυμβίβαστο με την υιοθέτηση ειδικής μεθόδου που κρίνεται ακριβέστερη για ένα συγκεκριμένο προϊόν. Εξάλλου, κατά την Επιτροπή και το Συμβούλιο, με την εφαρμογή του ανωτέρου ποσοστού ορίζεται για την κορεατική αγορά περιθώριο κέρδους που είναι ευνοϊκότερο για τους εξαγωγείς που δεν πραγματοποίησαν καμία πώληση στην εγχώρια αγορά από εκείνο που θα προέκυπτε από την εφαρμογή του κατ' αποκοπήν ποσοστού που χρησιμοποιήθηκε από την Επιτροπή σε προηγούμενες διαδικασίες (αιτιολογική σκέψη 39 του οριστικού κανονισμού).

14. Στη συνέχεια, η Goldstar υποστήριξε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να χρησιμοποιήσει, κατά τον υπολογισμό των κατασκευασμένων κανονικών αξιών για πωλήσεις σε ΚΑΕ, το κατ' αποκοπήν περιθώριο 30 % των πραγματοποιηθέντων από Κορεάτες εξαγωγείς κερδών από πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα και όχι το ποσοστό 30 % των πραγματοποιηθέντων από την ίδια κερδών από πωλήσεις προϊόντων φερόντων το εμπορικό της σήμα. Η Επιτροπή έκρινε σχετικώς ότι η σχέση μεταξύ των κερδών από πωλήσεις σε ΚΑΕ και των κερδών από πωλήσεις προϊόντων πωλουμένων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα πρέπει καταρχήν να προσδιορίζεται στο επίπεδο καθενός εξαγωγέα, οσάκις η οικεία επιχείρηση πωλεί προϊόντα φέροντα το εμπορικό της σήμα στην εγχώρια αγορά, δεδομένου ότι μια επιχείρηση που έχει τη δυνατότητα να τροφοδοτεί μια αγορά πραγματοποιώντας υψηλά κέρδη θα προσπαθήσει υπό κανονικές συνθήκες να επωφεληθεί των κερδών αυτών αντί να προμηθεύσει, με χαμηλό περιθώριο κέρδους, έναν πελάτη ΚΑΕ ο οποίος στην πραγματικότητα καθίσταται με τον τρόπο αυτό ανταγωνιστής. Επομένως, αναφορά σε άλλους εξαγωγείς πρέπει να γίνεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο εξαγωγέας για τον οποίο πρόκειται δεν πωλεί κανένα προϊόν φέρον το εμπορικό του σήμα στην εγχώρια αγορά (αιτιολογική σκέψη 40 του οριστικού κανονισμού).

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15. Η προσφυγή της Goldstar πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Απριλίου 1990.

16. Με Διατάξεις της 20ής Σεπτεμβρίου και της 5ης Δεκεμβρίου 1990 αντίστοιχα, επετράπη στην Επιτροπή και στην Compact να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

17. Με Διάταξη της 5ης Δεκεμβρίου 1990, το Δικαστήριο έκανε δεκτές τις αιτήσεις της Goldstar περί απορρήτου και αποφάσισε να γνωστοποιήσει στην Compact μόνο τα μη καλυπτόμενα από το απόρρητο τμήματα της προσφυγής και της απαντήσεως. Επέβαλε επίσης στους διαδίκους την υποχρέωση να μη γνωστοποιήσουν στην Compact πληροφορίες που χαρακτηρίστηκαν εμπιστευτικές.

18. Με Διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 1991, το Δικαστήριο διέταξε να κοινοποιηθούν στην Compact οι παρατηρήσεις της Επιτροπής μόνο κατά το μη εμπιστευτικό μέρος τους, όπως αυτό διαμορφώθηκε από την Επιτροπή.

19. Η *Goldstar, προσφεύγουσα,* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 112/90 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1990, καθόσον αυτός αφορά την προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

20. Το *Συμβούλιο, καθού,* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα έξοδα της παρούσας δίκης.

21. Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 1990 και στις 25 Φεβρουαρίου 1991 αντίστοιχα, η Επιτροπή και η Compact, παρεμβαίνουσες, προσυπογράφουν τα αιτήματα του Συμβουλίου.

22. Το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

1. *Πρώτος ισχυρισμός: πωλήσεις πραγματοποιηθείσες στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή επιτρέπουσες έγκυρη σύγκριση*

23. Η *Goldstar* ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν αναγνώρισε ότι τα μοντέλα GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616, που πωλήθηκαν στην κορεατική αγορά κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο, δεν πωλήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και οι πωλήσεις τους δεν επέτρεπαν μια έγκυρη σύγκριση. Ο καθορισμός της κανονικής αξίας των μοντέλων αυτών θα έπρεπε να στηριχθεί όχι στις ισχύσασες στην εν λόγω αγορά τιμές αλλά στην κατασκευασμένη αξία.

24. Κατά την Goldstar, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά απαιτείται να αντιπροσωπεύουν ικανές ποσότητες για να μπορούν να αποτελέσουν βάση προσδιορισμού της κανονικής αξίας και η εν λόγω αγορά πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική ούτως ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι οι πωλήσεις αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις ή επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση. Τούτο σημαίνει ότι ο όγκος των πραγματοποιηθεισών στην εγχώρια αγορά συναλλαγών πρέπει να είναι αρκετά σημαντικός ώστε να καθίσταται δυνατή μια έγκυρη σύγκριση με τις εξαγωγές. Τα κοινοτικά όργανα θεωρούν ότι η εν λόγω προϋπόθεση πληρούται οσάκις ο όγκος των συναλλαγών αυτών φθάνει το 5 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα.

25. Κατά την Goldstar, τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν στην προκειμένη περίπτωση σε προφανές σφάλμα εκτιμήσεως ανάγοντας την πρακτική του 5 % σε γενικό αυτόνομο κανόνα δικαίου αποκλείοντα όλους τους άλλους εκτιμητέους παράγοντες, δεδομένου ότι η εν λόγω αρχή του 5 % παρέχει απλώς μια ένδειξη μεταξύ πλειόνων ως προς την πλήρωση της προϋποθέσεως του άρθρου 2, παράγραφος 3, περίπτωση β, του βασικού κανονισμού. Η εν λόγω διάταξη επιβάλλει όχι μόνο ο όγκος των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά να είναι αρκετά σημαντικός σε σχέση με τον όγκο των εξαγωγών, αλλά να είναι και αρκετά σημαντικός σε απόλυτα μεγέθη.

26. Η Goldstar επισημαίνει ότι τα ίδια τα κοινοτικά όργανα αναγνώρισαν την ύπαρξη της διττής αυτής απαίτησης στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 163, σ. 1), στα πλαίσια του οποίου το

Συμβούλιο θεώρησε ότι « η ιαπωνική αγορά δεν είναι εξαιρετικά περιορισμένη, ούτε σε σχετικά ούτε σε απόλυτα μεγέθη, ώστε να μην μπορεί να ληφθεί ως βάση συγκρίσεως ». Ο τρόπος αυτός αντιμετωπίσεως του ζητήματος επιβάλλεται ενόψει της τέταρτης αιτιολογικής σκέψεως του βασικού κανονισμού, κατά την οποία οι τιμές της εγχώριας αγοράς δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οσάκις, για οποιονδήποτε λόγο, δεν αποτελούν κατάλληλη βάση. Το αν οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά συνιστούν κατάλληλη βάση για τον καθορισμό της υπάρξεως ντάμπινγκ δεν ανάγεται τόσο στη σχέση μεταξύ των πωλήσεων στο εξωτερικό και των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά αλλά μάλλον στα χαρακτηριστικά των εγχωρίων πωλήσεων αυτών καθαυτών.

27. Η Goldstar διευκρινίζει σχετικώς ότι οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά, που δεν ξεπερνούν ορισμένο κατώτατο όριο προσιδιάζον στην αγορά αυτή, πρέπει να θεωρούνται αμελητέες και δεν συνιστούν κατάλληλη βάση για τον καθορισμό της υπάρξεως ντάμπινγκ. Οι εν λόγω πωλήσεις δε δεν αποτελούν κατάλληλη βάση όταν η ίδια η εγχώρια αγορά είναι εξαιρετικά περιορισμένη.

28. Η Goldstar φρονεί ότι η ανάγκη συνεκτιμήσεως του μεγέθους και των χαρακτηριστικών της εγχώριας αγοράς επιβεβαιώνεται από το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπου γίνεται λόγος για πωλήσεις πραγματοποιηθείσες « στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στην εγχώρια αγορά » και σύμφωνα με το οποίο επιτρέπεται να ληφθούν υπόψη τα κέρδη που πραγματοποιούν « άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς » από « επικερδείς πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος » στην εν λόγω αγορά.

29. Στην προκειμένη περίπτωση, τα χαρακτηριστικά και το μέγεθος της κορεατικής αγοράς δεν επέτρεπαν να ληφθούν ως βάση συγκρίσεως οι πωλήσεις της Goldstar στην αγορά αυτή. Κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο, ο συνολικός όγκος των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά περιοριζόταν σε 5 000 συσκευές. Μία τόσο περιορισμένη αγορά δεν έχει φθάσει στο στάδιο της ωριμότητας και αποτελεί ένδειξη περί του ότι οι τιμές δεν διαμορφώνονται ακόμη από τον νόμο της προσφοράς και της ζητήσεως. Η ανωριμότητα αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι υπήρχαν πολύ λίγες ηχογραφήσεις δίσκων σε κορεατική γλώσσα. Κατά συνέπεια, οι τιμές στην κορεατική αγορά παρέμειναν τεχνητά στάσιμες το 1986 και το 1987 και οι συσκευές CDP ήταν στην εν λόγω αγορά αισθητά ακριβότερες απ' ό,τι στην Κοινότητα.

30. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπέπεσαν σε προφανές σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενες να παρεκκλίνουν από την αρχή του 5 % και παραλείποντας να συναγάγουν τα επιβαλλόμενα συμπεράσματα από την επικρατούσα στην κορεατική αγορά κατάσταση. Η Goldstar φρονεί, εξάλλου, ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΟΚ, καθότι δεν προέβαλε κανένα λόγο δικαιολογούντα τη θέση της ότι οι εν λόγω πωλήσεις έπρεπε να θεωρηθεί ότι πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και ότι επέτρεπαν μια έγκυρη σύγκριση.

31. Το εν λόγω σφάλμα εκτιμήσεως και η έλλειψη αιτιολογίας αφορούν επίσης το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν απέκλεισε της διαδικασίας καθορισμού του ντάμπινγκ τα μοντέλα GCD 603, GCD 605 και GCD 606. Η πώληση των εν λόγω μοντέλων στην εγχώρια αγορά δεν επέτρεπε έγκυρη σύγκριση ενόψει του καθορισμού της κανονικής αξίας, καθότι η παραγωγή των μοντέλων αυτών είχε σταματήσει πριν από την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο. Η βασιμότητα της διαπιστώσεως αυτής ενισχύεται και από το γεγονός ότι πρόκειται για πωλήσεις σε αμελητέες ποσότητες πεπαλαιωμένων μοντέλων σε μια μόλις δημιουργηθείσα αγορά.

32. Το *Συμβούλιο* παρατηρεί καταρχάς ότι σκοπός του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχεία α και β, είναι να εξασφαλιστεί ότι η κανονική αξία ανταποκρίνεται στην αληθή εμπορική αξία του προϊόντος για το οποίο πρόκειται, χωρίς η αξία αυτή να παραμορφώνεται από τεχνητές στρεβλώσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η εν λόγω διάταξη επιβάλλει δύο διαφορετικές προϋποθέσεις τις οποίες η Goldstar φαίνεται να συγχέει.

33. Καταρχάς, απαιτείται οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά να πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων. Η εν λόγω προϋπόθεση αφορά τις εξεταζόμενες συναλλαγές αυτές καθαυτές και η εφαρμογή της συνεπάγεται τον αποκλεισμό πωλήσεων που δεν είναι αποτέλεσμα ελευθέρων διαπραγματεύσεων, ήτοι των πωλήσεων που πραγματοποιούνται σε τιμή η οποία δεν αντανακλά τα συνήθη εμπορικά συμφέροντα του πωλητή και του αγοραστή. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η Goldstar δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι οι τιμές που ίσχυσαν για τις συσκευές των τύπων GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616 που πωλήθηκαν στην Κορέα ήταν τιμές οι οποίες καθορίστηκαν κατόπιν διαπραγματεύσεων και επέτρεπαν την πραγματοποίηση κερδών. Επομένως, οι εν λόγω πωλήσεις έλαβαν χώρα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων.

34. Δεύτερον, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, απαιτείται οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά να καθιστούν δυνατή έγκυρη σύγκριση. Η επιταγή αυτή αφορά τις τιμές πωλήσεως θεωρούμενες από την άποψη της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό επιδιώκεται να διαγνωστεί αν η προκύψασα κατόπιν ελεύθερης διαπραγματεύσεως τιμή είναι όντως αντιπροσωπευτική. Η αντιπροσωπευτικότητα αυτή της τιμής προϋποθέτει την πραγματοποίηση ορισμένου όγκου πωλήσεων. Ο ίδιος ο βασικός κανονισμός δεν καθορίζει κατώτατο όριο σχετικά με το μέγεθος αυτό, με αποτέλεσμα να προβούν στον καθορισμό αυτό τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποιώντας την πρακτική του 5 %. Κατά το Συμβούλιο, η εν λόγω πρακτική, που ενισχύει την ασφάλεια του δικαίου, εγκρίθηκε ρητά από το Δικαστήριο στην απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 277/85 και 300/85, Canon κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5768).

35. Με την εφαρμογή της εν λόγω αρχής είναι δυνατό να καθοριστεί κατά πόσον οι ισχύουσες στην εγχώρια αγορά τιμές είναι αντιπροσωπευτικές. Επομένως, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν επιβάλλει ούτε έρευνα ως προς τον όγκο των πραγματοποιηθεισών στην εν λόγω αγορά πωλήσεων σε απόλυτα μεγέθη ούτε ανάλυση ως προς το μέγεθος της εγχώριας αγοράς. Άλλωστε, ποσοτικός έλεγχος σε απόλυτα μεγέθη θα προσέκρουε στη δυσκολία ανευρέσεως αξιόπιστου κριτηρίου. Ενδεικτικό της δυσκολίας αυτής είναι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προτείνει κανένα τέτοιο κριτήριο.

36. Όσον αφορά την ανάλυση του μεγέθους της εγχώριας αγοράς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η αντιπροσωπευτικότητα που απαιτείται κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αναφέρεται στις τιμές πωλήσεως και στα κατ' ιδίαν περιθώρια κέρδους των ιδίων των εξαγωγέων για τους οποίους πρόκειται και δεν αναφέρεται στις αγορές. Επομένως, το μέγεθος των εν λόγω αγορών στερείται σημασίας, εφόσον πληρούται η προϋπόθεση του 5 %.

37. Περαιτέρω, μια αγορά 5 000 συσκευών είναι οπωσδήποτε αξιόλογη σε σύγκριση με τις 34 000 εξαχθεισών συσκευών και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι υπήρχαν μόνο λίγοι δίσκοι αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης λέιζερ σε κορεατική γλώσσα και ότι οι τιμές των CDP παρέμειναν τεχνητά σταθερές το 1986 και το 1987.

38. Τέλος, το Συμβούλιο εκτιμά ότι οι τιμές των μοντέλων GCD 603, GCD 605 και GCD 606 ήταν θεμιτό να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό της κανονικής αξίας, έστω

και αν τα μοντέλα αυτά είχαν κατασκευαστεί πριν από την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο. Πράγματι, στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, γίνεται λόγος απλώς για τις πωλήσεις και δεν αποδίδεται καμία σημασία στον χρόνο παραγωγής.

39. Κατά την άποψη της *Compact*, οι πωλήσεις CDP ήταν αρκετά σημαντικές στην κορεατική αγορά και το μερίδιο που κατείχε η Goldstar στην αγορά αυτή ήταν αρκετά μεγάλο ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για αντιπροσωπευτική αγορά αντιστοιχούσα σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και παρέχουσα αξιόπιστη βάση για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

40. Η Compact διευκρινίζει ότι ο όγκος της κορεατικής αγοράς κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο υπερέβαινε τις 5 000 πωλήσεις. Η κορεατική αγορά, κατά το διάστημα εκείνο, αντιστοιχούσε περίπου σε 20 000 συσκευές. Μια τέτοια αγορά είναι αρκούντως αντιπροσωπευτική, μολονότι είναι περιορισμένη σε σύγκριση με την κοινοτική αγορά. Η Compact θεωρεί στο πλαίσιο αυτό ότι ορισμένη χρονική απόσταση όσον αφορά την ανάπτυξη των δύο αγορών είναι απολύτως φυσιολογική.

41. Το κατεχόμενο από την Goldstar μερίδιο στην κορεατική αγορά κυμαινόταν κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο μεταξύ 20 και 30 %. Ταυτοχρόνως η Goldstar ήταν πολύ ισχυρή στον τομέα των ηλεκτρικών συσκευών εν γένει.

42. Το γεγονός ότι τα μοντέλα GCD 603, GCD 605 και GCD 606 δεν κατασκευάζονταν πλέον το 1986 και το 1987 δεν έχει κατά την Compact καμία σημασία. Κάθε ελάσσονος σημασίας αλλαγή στα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος συνοδεύεται από έναν νέο αριθμό μοντέλου. Ωστόσο, τα προϊόντα παραμένουν όμοια.

43. Η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι, ενόψει του καθορισμού της κανονικής αξίας, ο βασικός κανονισμός αναφέρεται πρώτα στις τιμές που εφαρμόζει ο εξαγωγέας στην εγχώρια αγορά. Εφαρμογή των άλλων μεθόδων επιτρέπεται μόνο εφόσον οι τιμές αυτές δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν. Τούτο συμβαίνει οσάκις οι εν λόγω τιμές δεν είναι αντιπροσωπευτικές λόγω πολύ μικρού όγκου των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά.

44. Η πρακτική του 5 %, που εγκρίθηκε από το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφαση Canon κατά Συμβουλίου, προσφέρει μια έγκυρη ένδειξη προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο όγκος των πωλήσεων συνιστά αξιόπιστη βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Η πρακτική αυτή, η οποία εξασφαλίζει μια ορισμένη ασφάλεια του δικαίου στους εξαγωγείς, δεν συνιστά ωστόσο νομικό κανόνα από τον οποίο δεν επιτρέπεται καμία παρέκκλιση. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, κανένας λόγος δεν δικαιολογούσε τέτοια παρέκκλιση. Πράγματι, οι πωλήσεις της Goldstar αντιπροσώπευαν 10 % της κορεατικής αγοράς και, κατά συνέπεια, ήταν αξιόλογες. Εξάλλου, οι τιμές που ίσχυσαν κατά τις πωλήσεις αυτές δεν ήταν υπερβολικά υψηλές, δεδομένου ότι ακολουθούσαν τη γενική τάση της εν λόγω αγοράς.

45. Το επιχείρημα της Goldstar, σύμφωνα με το οποίο οι τιμές της εγχώριας αγοράς δεν μπορούν να χρησιμεύσουν ως σημείο αναφοράς παρά μόνο αν η εν λόγω αγορά είναι ομοειδής προς την κοινοτική αγορά, αντιφάσκει προς το σύστημα του βασικού κανονισμού. Οι περιστάσεις που επηρεάζουν το συγκρίσιμο των ισχυουσών στις δύο αγορές τιμών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον προβλεπόμενο στο άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού έλεγχο. Αν οι περιστάσεις αυτές λαμβάνονταν υπόψη κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, θα ευνο-

ούντο οι εξαγωγείς μικρών χωρών σε σχέση με τους εξαγωγείς μεγαλυτέρων χωρών.

46. Η Επιτροπή δεν βλέπει για ποιον λόγο πωλήσεις από αποθέματα δεν συνιστούν συνήθεις εμπορικές πράξεις κατά την έννοια της τέταρτης αιτιολογικής σκέψης του βασικού κανονισμού. Το είδος αυτό πωλήσεων συνιστά καθ' όλα συνήθη εμπορική πρακτική.

2. *Δεύτερος ισχυρισμός: προσδιορισμός του περιθωρίου κέρδους για τον καθορισμό της κατασκευασμένης αξίας*

47. Η *Goldstar* φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού καθορίζοντας την κατασκευασμένη αξία του μοντέλου GCD 613 με βάση τα σταθμισμένα περιθώρια κέρδους που προέκυπταν από τις τιμές πωλήσεως των μοντέλων GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616 που ίσχυσαν στην κορεατική αγορά κατά την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο. Τα εν λόγω περιθώρια κέρδους δεν μπορούν, κατά την Goldstar, να χρησιμοποιηθούν για δύο λόγους.

48. Πρώτον, το περιθώριο κέρδους που λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο ως προς το μοντέλο GCD 613 βασιζόταν με τη σειρά του σε πωλήσεις στην εγχώρια αγορά που δεν πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και δεν επέτρεπαν έγκυρη σύγκριση με τις πωλήσεις στο εξωτερικό.

49. Δεύτερον, το Συμβούλιο δεν ερμήνευσε το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού υπό το φως του άρθρου 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, σύμφωνα με το οποίο η αντιστοιχούσα στα κέρδη προσαύξηση δεν πρέπει να υπερβαίνει, κατά κανόνα, το συνήθως πραγματοποιούμενο κέρδος από πωλήσεις προϊόντων της ίδιας κατηγορίας στην εγχώρια αγορά του κράτους καταγωγής. Η εν λόγω διάταξη αναφέρεται στη γενική κατάσταση που επικρατεί στην εγχώρια αγορά και ουδόλως αναφέρεται στα κέρδη του συγκεκριμένου εξαγωγέα από πωλήσεις των προϊόντων του. Κατά συνέπεια, το ατομικό περιθώριο κέρδους του εξαγωγέα για τον οποίο πρόκειται δεν είναι χρησιμοποιήσιμο οσάκις υπερβαίνει τα κατά κανόνα πραγματοποιούμενα κέρδη στην εγχώρια αγορά.

50. Η Goldstar θεωρεί ότι η ερμηνεία της του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού επιβεβαιώνεται από την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, Canon κατά Συμβουλίου. Στο πλαίσιο των υποθέσεων αυτών, το Δικαστήριο δεν θέλησε να πει ότι πρέπει πάντοτε να λαμβάνεται υπόψη ένα περιθώριο κέρδους υπολογιζόμενο βάσει των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά ορισμένου εξαγωγέα για τη διαμόρφωση της κανονικής αξίας, δεδομένου ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα πραγματοποιηθέντα από την Canon κέρδη δεν βρίσκονταν σε δυσαναλογία με την εγχώρια αγορά όπου άλλοι εξαγωγείς είχαν παρόμοια περιθώρια κέρδους. Η Goldstar επισημαίνει, εξάλλου, ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 273/85 και 107/86, Silver Seiko κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5927, σκέψη 18), η κατασκευασμένη αξία για δύο επιχειρήσεις, ήτοι την TEC και τη Sharp, αντιστοιχούσε στο μικρότερο από τα περιθώρια κέρδους που πραγματοποίησαν άλλες επιχειρήσεις των οποίων οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά έλαβαν χώρα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων που επέτρεπαν έγκυρη σύγκριση.

51. Η Goldstar καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, για τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους, το Συμβούλιο θα έπρεπε να αναφερθεί στα κέρδη που αποκόμισαν από πωλήσεις στο εσωτερικό άλλες κορεατικές επιχειρήσεις παραγωγής των εν λόγω συσκευών, καθότι τα πραγματοποιηθέντα κατά τις πωλήσεις των μοντέλων GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616 δεν αντιστοιχούσαν στο σύνηθες επίπεδο των κερδών στην εγχώρια αγορά.

52. Το *Συμβούλιο* παρατηρεί ότι έχει ήδη αποκρούσει το επιχείρημα της Goldstar που βασίζεται στη μη αντιπροσωπευτικότητα των πωλήσεων των εν λόγω μοντέλων στην κορεατική αγορά. Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο εκτιμά ότι με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 απλώς θεσπίζεται ένας γενικός κανόνας η περαιτέρω επεξεργασία και εφαρμογή του οποίου εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων μερών στη ΓΣΔΕ.

53. Περαιτέρω, οι λόγοι που οδήγησαν στη θέσπιση του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 και του βασικού κανονισμού συνηγορούν υπέρ της ερμηνείας σύμφωνα με την οποία, βάσει του κώδικα, επιβάλλεται η έρευνα να αφορά συγκεκριμένους εξαγωγείς, όπερ προφανώς προϋποθέτει ότι ο καθορισμός της κανονικής αξίας γίνεται επί ατομικής βάσεως. Η μέθοδος αυτή προστατεύει αποτελεσματικά και τους εμπλεκόμενους παραγωγούς, καθότι παρέχει την εγγύηση ότι κάθε επιχείρηση θα κριθεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της και αποτρέπει τον κίνδυνο να επηρεαστεί ορισμένος παραγωγός που δεν μετέρχεται πρακτικές ντάμπινγκ από τη συμπεριφορά άλλου παραγωγού που διαπιστώνεται ότι μετέρχεται τέτοιες πρακτικές.

54. Κατά το Συμβούλιο, η στηριζόμενη στην ατομική έρευνα μέθοδος είναι σύμφωνη με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988 στις προαναφερθείσες υποθέσεις των ηλεκτρονικών γραφομηχανών. Ιδίως από τη σκέψη 18 της προαναφερθείσας αποφάσεως Silver Seiko κατά Συμβουλίου προκύπτει ότι δεν καθορίστηκαν ατομικά περιθώρια κέρδους για την TEC και τη Sharp επειδή οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν είχαν πραγματοποιήσει πωλήσεις στην εγχώρια αγορά, σε αντίθεση με την Goldstar εν προκειμένω.

55. Το Συμβούλιο εφιστά επίσης την προσοχή του Δικαστηρίου στο γεγονός ότι η πάγια πρακτική του συνίσταται στο να αναφέρεται κατά προτίμηση στα περιθώρια κέρδους συγκεκριμένου εξαγωγέα και παραπέμπει σχετικώς ιδίως στην αιτιολογική σκέψη 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3651/88 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1988, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 317, σ. 33).

56. Τέλος, ενόψει του ότι η Goldstar ισχυρίζεται ότι τα περιθώρια κέρδους της ήταν υπερβολικά μεγάλα για να μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι ο βασικός κανονισμός δεν απαιτεί αντιπροσωπευτικότητα των περιθωρίων κέρδους αλλά μόνο των πωλήσεων και των τιμών που αποτελούν τα κρίσιμα στοιχεία προς σύγκριση ενόψει του καθορισμού του ενδεχομένου περιθωρίου κέρδους.

57. Η *Compact* παρατηρεί ότι η Goldstar είναι υπεύθυνη για την εμπορική πολιτική της και, κατά συνέπεια, για το επίπεδο των κερδών της. Το τελευταίο εξαρτάται ιδίως από τη συνολική θέση της Goldstar στην κορεατική αγορά. Η Goldstar δε είναι πανταχού παρούσα σε όλους τους τομείς της βιομηχανίας ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών οικιακών συσκευών και διαθέτει ευρύτατο δίκτυο πωλήσεων. Επομένως, είναι πολύ πιθανό ότι τα έξοδα πωλήσεως όλων αυτών των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των CDP, είναι σημαντικά χαμηλότερα και τα περιθώρια κέρδους σημαντικά μεγαλύτερα από αυτά άλλων κορεατικών επιχειρήσεων παραγωγής που ειδικεύονται σε ορισμένους από τους εν λόγω τομείς.

58. Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού επέβαλλε στα κοινοτικά όργανα να αναφερθούν στα περιθώρια κέρδους της ίδιας της Goldstar. Πράγματι, προτού αναφερθούν στα κέρδη άλλων εξαγωγέων της χώρας καταγωγής — γεγονός που οι προσφεύγουσες επέκριναν στο πλαίσιο των υποθέσεων που αφορούν τις ηλεκτρονικές γραφομηχανές — τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να αναφερθούν στα περιθώρια κέρδους που χαρακτηρίζουν τις πωλήσεις του συγκεκριμένου παραγωγού, αν τα εν λόγω στοιχεία είναι διαθέσιμα, αξιόπιστα και χρησιμοποιήσιμα, όπως ήταν πράγματι στην προκειμένη περίπτωση.

59. Κατά την *Επιτροπή*, στο άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ δεν περιέχεται κανένα επιχείρημα συνηγορούν υπέρ της απόψεως της Goldstar. Τούτο εξηγείται με βάση το συμβατικό πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να τοποθετηθεί η εν λόγω διάταξη. Η ΓΣΔΕ και ο κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979 αποτελούν συμφωνίες μεταξύ κρατών. Κατά συνέπεια, το άρθρο 6 της ΓΣΔΕ και ο κώδικας αναφέρονται σε διακρατικές σχέσεις. Η διαπίστωση αυτή αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία αν ληφθεί υπόψη ότι οι περί ντάμπινγκ διατάξεις συνιστούν εξαίρεση από μία θεμελιώδη αρχή της ΓΣΔΕ, ήτοι την αρχή του μάλλον ευνοουμένου κράτους. Επομένως, το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 αναφέρεται στην κατάσταση ορισμένης αγοράς ενός συμβαλλομένου μέρους.

60. Ωστόσο, στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κώδικα αντιντάμπινγκ προβλέπεται ότι η διαπίστωση υπάρξεως πρακτικής ντάμπινγκ και η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ in concreto αφορούν στο μέτρο του δυνατού συγκεκριμένους προμηθευτές. Η συγκεκριμένη εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ αφορά, κατά συνέπεια, ορισμένο μεμονωμένο προμηθευτή.

3. *Τρίτος ισχυρισμός: υπολογισμός του περιθωρίου κέρδους ενόψει του καθορισμού της κατασκευασμένης αξίας των μοντέλων που πωλήθηκαν σε αγοραστές ΚΑΕ εντός της Κοινότητας*

61. Η *Goldstar* ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού, καθόσον η κατασκευασμένη αξία των μοντέλων που πωλήθηκαν σε αγοραστές ΚΑΕ καθορίστηκε κατόπιν αποτιμήσεως του ληπτέου υπόψη περιθωρίου κέρδους σε 30 % του ισχύοντος για τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα περιθωρίου κέρδους. Επ' αυτού η Goldstar διευκρινίζει, καταρχάς, ότι η χρησιμοποίηση ως σημείου αναφοράς των περιθωρίων κέρδους που χαρακτήρισαν τις πωλήσεις των GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616 συνιστά αυτή καθαυτή παράβαση της εν λόγω διατάξεως, όπως ήδη απέδειξε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου ισχυρισμού της.

62. Η Goldstar στη συνέχεια παρατηρεί ότι η βασική της αιτίαση στο πλαίσιο του παρόντος ισχυρισμού συνίσταται στο ότι δεν υφίσταται καμία νομική ή πραγματική βάση που να επιτρέπει τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας ως προς τις πωλήσεις σε ΚΑΕ με βάση το κέρδος που αντιστοιχεί στην κατασκευασμένη αξία προϊόντων πωλουμένων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα. Η αιτίαση αυτή στηρίζεται κατ' ουσίαν σε τέσσερις λόγους.

63. Πρώτον, δεν υφίσταται κανένας σύνδεσμος μεταξύ των εξόδων και των κερδών που αντιστοιχούν σε πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα και αυτών που αντιστοιχούν σε πωλήσεις σε ΚΑΕ. Οι ΚΑΕ συνιστούν όλως ιδιαίτερη πελατεία, γεγονός που έχει καταρχάς ως συνέπεια ότι τα έξοδα πωλήσεως είναι σημαντικά χαμηλότερα από αυτά που αντιστοιχούν σε πωλήσεις προϊόντων φερόντων ορισμένο εμπορικό σήμα· οι πωλή-

σεις σε ΚΑΕ δεν απαιτούν ούτε τα σημαντικά έξοδα διαφημίσεως που απαιτούν οι πωλήσεις προϊόντων φερόντων ορισμένο εμπορικό σήμα ούτε τις συνήθως καταβαλλόμενες προσπάθειες για την προώθηση των πωλήσεων των εν λόγω προϊόντων. Εξάλλου, τα λοιπά γενικά και διοικητικά έξοδα είναι υπό κανονικές συνθήκες χαμηλότερα προκειμένου για πωλήσεις σε ΚΑΕ λόγω των οικονομιών κλίμακος που συνεπάγεται η πραγματοποίηση κατά κανόνα μεγαλυτέρου όγκου πωλήσεων από αυτόν των πωλήσεων προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα.

64. Η Goldstar διευκρινίζει ότι οι εν λόγω διαφορές εξόδων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Βεβαίως, στο άρθρο 2, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού προβλέπεται κάποια προσαρμογή για το είδος αυτό εξόδων, πλην όμως η εν λόγω προσαρμογή χωρεί μόνο σε ένα μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, ήτοι κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.

65. Πέραν των διαφορών αυτών ως προς τα έξοδα, υφίσταται επίσης μία θεμελιώδης διαφορά μεταξύ των πωλήσεων σε ΚΑΕ και των πωλήσεων προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα ως προς το περιθώριο κέρδους. Κατά τον καθορισμό των τιμών πωλήσεως σε ΚΑΕ, ο κατασκευαστής δεν μπορεί ουδόλως να επωφεληθεί της φήμης του εμπορικού του σήματος. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ανταγωνισμός στο επίπεδο των τιμών έχει πρωταρχικό ρόλο και είναι καθοριστικός για τα κέρδη που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν στην αγορά των ΚΑΕ.

66. Κατά συνέπεια, οι ιδιαιτερότητες των πωλήσεων σε ΚΑΕ έχουν ως συνέπεια ότι το περιθώριο κέρδους κατά τις πωλήσεις αυτές δεν μπορεί να καθοριστεί βάσει του περιθωρίου κέρδους που προκύπτει στο διαφορετικό πλαίσιο των πωλήσεων προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα. Επομένως, το Συμβούλιο υπέπεσε σε προφανές σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών.

67. Δεύτερον, το ποσοστό 30 % που καθόρισε το Συμβούλιο είναι αυθαίρετο. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλείται συναφώς την εμπειρία του από την υπόθεση των κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (κανονισμός 3651/88) όπου διαπίστωσε σχέση ενός προς τρία στο επίπεδο των κερδών, όσον αφορά τις πωλήσεις σε ΚΑΕ και τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα. Το επιχείρημα αυτό,που προβλήθηκε από το Συμβούλιο για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου, ουδόλως εξηγεί κατά ποια λογική η ίδια σχέση θα πρέπει να ισχύσει και για τους CDP που είναι εντελώς διαφορετικά προϊόντα.

68. Τρίτον, ο τρόπος με τον οποίο το Συμβούλιο χειρίστηκε την παρούσα υπόθεση βρίσκεται σε αντίφαση προς την προηγούμενη πρακτική του. Στις υποθέσεις των φωτοτυπικών μηχανημάτων απλού χάρτου καταγωγής Ιαπωνίας [κανονισμός (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 1987, ΕΕ L 54, σ. 12] και των συσκευών μαγνητοσκόπησης καταγωγής Ιαπωνίας και Νότιας Κορέας [κανονισμός (ΕΟΚ) 501/89 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 1989, ΕΕ L 57, σ. 55] το Συμβούλιο, ελλείψει εγχώριας αγοράς ΚΑΕ, προέβη στον καθορισμό κατασκευασμένης κανονικής αξίας ενσωματώνοντας σ' αυτήν ενιαίο περιθώριο κέρδους ύψους 5 % για όλες τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Η μέθοδος αυτή κατ' αποκοπή περιθωρίου κέρδους εφαρμόστηκε επίσης από την Επιτροπή στην υπόθεση των μικρού μεγέθους εγχρώμων τηλεοπτικών δεκτών καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας [κανονισμός (ΕΟΚ) 3232/89 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1989, ΕΕ L 314, σ. 1].

69. Η αρχή που απορρέει από τις εν λόγω υποθέσεις είναι ότι δεν υφίσταται καμία σχέση μεταξύ των κερδών που πραγματοποιεί ο παραγωγός από πωλήσεις των προϊόντων του

που φέρουν το εμπορικό του σήμα και του κέρδους από τις πωλήσεις σε ΚΑΕ και ότι, κατά συνέπεια, το ίδιο κατ' αποκοπή ποσοστό κέρδους θα έπρεπε να εφαρμόζεται για όλες τις επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητα στην εγχώρια αγορά — στις περιπτώσεις κατά τις οποίες καμία από τις εν λόγω επιχειρήσεις δεν έχει πραγματοποιήσει οιαδήποτε πώληση σε ΚΑΕ στην εν λόγω αγορά. Ο ισχυρισμός του Συμβουλίου, σύμφωνα με τον οποίο το χρησιμοποιηθέν στις εν λόγω υποθέσεις περιθώριο κέρδους συνιστούσε ποσοστό υπερβαίνον το 30 % του περιθωρίου κέρδους που αντιστοιχούσε σε πωλήσεις των επιχειρήσεων προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα, στερείται σημασίας.

70. Το αυτό ισχύει και ως προς τον ισχυρισμό του Συμβουλίου σύμφωνα με τον οποίο τα κοινοτικά όργανα εφαρμόζουν τον βασικό κανονισμό σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Κατά την άποψη της Goldstar, το επιχείρημα αυτό οδηγεί στην υπόθεση ότι αποκλείεται η επίκληση οιουδήποτε προηγουμένου στις υποθέσεις αντιντάμπινγκ και ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να ενεργούν με συνέπεια. Εξάλλου, το γεγονός ότι τα εν λόγω όργανα έκριναν σκόπιμο να εφαρμόσουν ενιαίο ποσοστό 5 % σε διαφόρους τομείς διαφόρων χωρών (ως προς τους μικρού μεγέθους έγχρωμους τηλεοπτικούς δέκτες καταγωγής Κορέας και τα ιαπωνικά φωτοτυπικά μηχανήματα απλού χάρτου) αποδεικνύει πράγματι την ύπαρξη ορισμένης διοικητικής πρακτικής.

71. Τέταρτον, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της ισότητος ενώπιον του νόμου, όπως αυτή έχει αναγνωριστεί στη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1977, 117/87 και 16/77, Ruckdeschel, ECR 1977, σ. 1753, και 124/76 και 20/77, Moulins Pont-à-Mousson, ECR 1977, σ. 1795). Σύμφωνα με την εν λόγω αρχή, διαφορετική μεταχείριση ομοειδών καταστάσεων επιβάλλεται να στηρίζεται σε αντικειμενικούς παράγοντες.

72. Κατά την Goldstar, όλοι οι Κορεάτες παραγωγοί βρίσκονται σε απόλυτα όμοια κατάσταση, καθόσον κανένας από αυτούς δεν πώλησε CDP σε αγοραστές ΚΑΕ στην εγχώρια αγορά. Ως εκ τούτου, όλοι οι Κορεάτες παραγωγοί θα έπρεπε να τύχουν όμοιας μεταχειρίσεως στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου κέρδους για τον καθορισμό της κατασκευασμένης αξίας ως προς τις πωλήσεις σε ΚΑΕ. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο παρέβη την αρχή της ισότητας εφαρμόζοντας διαφορετικά ποσοστά κέρδους ως προς παραγωγούς ευρισκομένους στην ίδια ακριβώς κατάσταση.

73. Το *Συμβούλιο* παρατηρεί ότι εξήγησε ήδη, στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας του που αναφέρεται στον δεύτερο ισχυρισμό της Goldstar, ότι το περιθώριο κέρδους που καθορίστηκε για το μοντέλο GCD 613 ήταν καθόλα χρησιμοποιήσιμο.

74. Κατόπιν, το Συμβούλιο εκτιμά ότι οι τέσσερις λόγοι που προβάλλει η Goldstar προς θεμελίωση του τρίτου ισχυρισμού της δεν είναι βάσιμοι. Ως προς τον πρώτο λόγο, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι υφίσταται σχέση μεταξύ των πωλήσεων υπό το εμπορικό σήμα του παραγωγού και των πωλήσεων σε ΚΑΕ, τόσο στο επίπεδο των εξόδων όσο και στο επίπεδο των κερδών. Πράγματι, προκειμένου για τα αυτά προϊόντα, στην περίπτωση και των δύο μεθόδων πωλήσεως, το κόστος παραγωγής είναι οπωσδήποτε παρόμοιο. Για τον ίδιο λόγο, υφίσταται ορισμένη σχέση μεταξύ των εξόδων που συνεπάγονται οι πωλήσεις σε ΚΑΕ και οι πωλήσεις στους κοινούς καταναλωτές. Το Συμβούλιο διευκρινίζει σχετικώς ότι ορισμένες διαφορές που θα μπορούσαν ενδεχομένως να υφίστανται μεταξύ των εξόδων που αντιστοιχούν στις δύο μεθόδους πωλήσεως μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η σύγκριση της τιμής εξα-

γωγής με την κανονική αξία. Τέλος, το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο του ισχυρισμού της Goldstar, σύμφωνα με τον οποίο οι πωλήσεις σε ΚΑΕ αφορούν μεγαλύτερες ποσότητες και επιτρέπουν την πραγματοποίηση οικονομιών κλίμακος. Στην ιαπωνική αγορά, π. χ., διαπιστώθηκε ότι ένας μεγάλος αριθμός πελατών αγοράζει αρκετά μικρές ποσότητες προϊόντων.

75. Όσον αφορά τα κέρδη, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ουδέποτε ισχυρίστηκε πως η Goldstar καθορίζει οπωσδήποτε το περιθώριο κέρδους επί των πωλήσεων σε ΚΑΕ σε συνάρτηση με το περιθώριο κέρδους που αντιστοιχεί στις πωλήσεις υπό το εμπορικό της σήμα. Απλώς υφίσταται μία σχέση μεταξύ των δύο περιθωρίων κέρδους, ιδίως οσάκις διαπιστώνεται ότι τα περιθώρια κέρδους δεν προσδιορίζονται ανεξάρτητα από τα δεδομένα που αφορούν το κόστος, τα οποία ταυτίζονται λίγο πολύ όσον αφορά τις πωλήσεις σε ΚΑΕ και τις πωλήσεις υπό ορισμένο εμπορικό σήμα. Εξάλλου, ο ανταγωνισμός στην αγορά ΚΑΕ δεν λειτουργεί μόνο στο επίπεδο των περιθωρίων κέρδους, αλλά και στο επίπεδο του κόστους παραγωγής και ιδίως της παραγωγικότητας. Κατά συνέπεια, οι παραγωγοί μπορούν κάλλιστα να ελέγχουν τα περιθώρια κέρδους τους τόσο στην αγορά των ΚΑΕ όσο και στην αγορά των προϊόντων που πωλούνται υπό εμπορικό σήμα.

76. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι ουδέποτε δήλωσε ότι τα προκύπτοντα από τις πωλήσεις σε ΚΑΕ κέρδη αντιστοιχούν πάντοτε σε 30 % των κερδών που προκύπτουν από τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα. Το Συμβούλιο κρίνει κάθε περίπτωση ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, χωρίς η πολιτική αυτή να αποκλείει τη χρησιμοποίηση παρομοίων μεθόδων προκειμένου για ομοειδείς καταστάσεις.

77. Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο έκρινε ότι το ποσοστό 30 % εξέφραζε τη σχέση μεταξύ του περιθωρίου κέρδους που αντιστοιχούσε στις πωλήσεις σε ΚΑΕ και του περιθωρίου κέρδους που αντιστοιχούσε στις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα. Για την εκτίμησή του αυτή, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη την προηγούμενη εμπειρία του στην υπόθεση των κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκίδων (βλ. προαναφερθέντα κανονισμό 3651/88), όπου είχε διαπιστωθεί ίδια σχέση μεταξύ των δύο κατηγοριών περιθωρίου κέρδους. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι καθόρισε το ποσοστό του 30 % κατ' αυθαίρετο τρόπο.

78. Δεν μπορεί εξάλλου να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι ενήργησε κατά ασυνεπή τρόπο, όπως ισχυρίζεται η Goldstar κατά την ανάπτυξη του τρίτου λόγου θεμελιώσεως του ισχυρισμού της. Το Συμβούλιο επαναλαμβάνει ότι η πρακτική του υπήρξε ανέκαθεν να κρίνει κάθε περίπτωση με βάση τα ίδια χαρακτηριστικά της, όπερ και έπραξε εν προκειμένω. Η εν λόγω πρακτική είναι καθόλα συνεπής, καθόσον οδηγεί σε όμοια μεταχείριση των περιπτώσεων που παρουσιάζουν ορισμένη ομοιότητα όσον αφορά τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά.

79. Ωστόσο, τα πραγματικά περιστατικά των υποθέσεων τις οποίες επικαλείται η Goldstar (βλ. σημείο 67 της παρούσας εκθέσεως) διαφέρουν σημαντικά από αυτά της παρούσας υποθέσεως. Στο πλαίσιο των εν λόγω διαδικασιών, τα κοινοτικά όργανα έκριναν ότι τα περιθώρια κέρδους για τα προϊόντα που πωλήθηκαν από τις επιχειρήσεις υπό το εμπορικό τους σήμα στην εγχώρια αγορά ανέρχονταν σε 14,6 % στην περίπτωση των φωτοτυπικών μηχανημάτων απλού χάρτου, σε 7 έως 14 % στην περίπτωση των μικρών εγχρώμων τηλεοπτικών δεκτών και σε 8 έως 12 % για τις συσκευές μαγνητοσκόπησης. Τα εν λόγω μεγέθη ουδόλως είναι ανάλογα του περιθωρίου κέρδους που αντιστοιχεί στις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν από την Goldstar υπό το εμπορικό της σήμα στην κορεατική αγορά.

80. Πράγματι, στις προαναφερθείσες υποθέσεις, το περιθώριο ύψους 5 % αντιπροσώπευε σχεδόν πάντοτε μέρος των κερδών που πραγματοποιούσαν οι επιχειρήσεις κατά τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα, που υπερέβαινε κατά πολύ το 30 % που ίσχυσε για την Goldstar στην παρούσα υπόθεση. Αν το Συμβούλιο είχε υιοθετήσει εν προκειμένω τη μέθοδο που εφήρμοσε στις εν λόγω υποθέσεις, θα λάμβανε υπόψη ένα ακόμη υψηλότερο ποσοστό του περιθωρίου κέρδους που πραγματοποίησε η Goldstar κατά τις πωλήσεις προϊόντων της φερόντων το εμπορικό της σήμα στην Κορέα.

81. Τέλος, ως προς τον τέταρτο λόγο, που αναφέρεται στην αρχή της ισότητας, το Συμβούλιο φρονεί ότι οι ομοιότητες τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα δεν είναι καθόλου λυσιτελείς. Το γεγονός ότι οι Κορεάτες παραγωγοί δεν πραγματοποιούν πωλήσεις σε ΚΑΕ στην Κορέα συνιστά προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού και ουδόλως επηρεάζει το περιθώριο κέρδους. Η μόνη ομοιότητα που θα μπορούσε να οδηγήσει στην εφαρμογή ομοειδών περιθωρίων κέρδους θα ήταν η πραγματοποίηση ομοειδών κερδών από τις επιχειρήσεις κατά την πώληση προϊόντων τους φερόντων το εμπορικό τους σήμα. Όμως, η προσφεύγουσα δεν αναφέρθηκε σε τέτοιου είδους ομοιότητα.

82. Κατά την *Compact,* υφίσταται ορισμένη σχέση μεταξύ των πωλήσεων σε ΚΑΕ και των πωλήσεων προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα, δεδομένου ότι οι πωλήσεις σε ΚΑΕ δικαιολογούνται κυρίως από τη μέριμνα του παραγωγού να αυξήσει τον συνολικό όγκο των πωλήσεών του και με τον τρόπο αυτό να μειώσει το κόστος παραγωγής ανά μονάδα. Επομένως, η αποδοτικότητα στον τομέα των προϊόντων που φέρουν το εμπορικό σήμα του κατασκευαστή αυξάνεται με την πραγματοποίηση πωλήσεων σε ΚΑΕ. Η Compact διευκρινίζει ότι ο ανταγωνισμός στον τομέα των ΚΑΕ δεν συνεπάγεται κατά κανόνα χαμηλότερες τιμές και χαμηλότερα κέρδη από εκείνα που αποφέρουν οι πωλήσεις του εξαγωγέα προϊόντων φερόντων το εμπορικό του σήμα. Λόγω του ανταγωνισμού των ΚΑΕ έναντι των προϊόντων που πωλούνται υπό ορισμένο εμπορικό σήμα, εξαιρετικά χαμηλές τιμές και κέρδη στον τομέα των πωλήσεων σε ΚΑΕ θα επηρέαζαν αρνητικά τις πωλήσεις του εξαγωγέα υπό το ίδιο εμπορικό του σήμα.

83. Περαιτέρω, η Compact παρατηρεί ότι το περιθώριο 30 % που λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο αποτελεί μέγεθος πολύ ευνοϊκό για την Goldstar, επειδή το περιθώριο κέρδους για τις πωλήσεις σε ΚΑΕ δεν διαφέρει σημαντικά από τα περιθώρια κέρδους που πραγματοποιούνται κατά τις πωλήσεις των προϊόντων που φέρουν εμπορικό σήμα. Υφίσταται ορισμένη διαφορά μεταξύ των περιθωρίων όσον αφορά τα έξοδα διαφημίσεως, αλλά το περιθώριο που αντιστοιχεί στις πωλήσεις σε ΚΑΕ εξαρτάται κυρίως από την τιμή της αγοράς, από τα έξοδα πωλήσεως εν γένει και από τη διαπραγματευτική θέση του πωλητή σε σχέση με τον αγοραστή. Η Compact παρατηρεί, ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, ότι η Goldstar, ως μία από τις τρεις μεγαλύτερες επιχειρήσεις στην κορεατική αγορά ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών συσκευών, κατέχει πολύ ισχυρή θέση.

84. Η Compact προβάλλει επίσης ότι τα κοινοτικά όργανα δεν δεσμεύονται από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισαν προηγούμενες υποθέσεις αντιντάμπινγκ. Επομένως, κάθε σύγκριση με την κοινοτική απόφαση στις υποθέσεις των φωτοτυπικών μηχανημάτων απλού χάρτου είναι εσφαλμένη. Εξάλλου, η αγορά του εξοπλισμού γραφείου είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν των CDP.

85. Η *Επιτροπή* παρατηρεί καταρχάς ότι στον βασικό κανονισμό δεν προβλέπεται ο καθορισμός ξεχωριστών κανονικών αξιών ανάλογα με τις διακυμάνσεις των τιμών ή ανάλογα με τους διαφόρους τύπους πωλήσεων. Κατά συνέπεια, από την άποψη αυτή τα κοινοτικά όργανα έχουν διακριτική ευχέρεια κατά τη διαμόρφωση των κανονικών αξιών. Εν προκειμένω, καθόρισαν ξεχωριστή κανονική αξία για τις υποθετικές πωλήσεις σε ΚΑΕ στην κορεατική αγορά, λαμβάνοντας υπόψη ένα περιθώριο κέρδους σημαντικά χαμηλότερο από το αντιστοιχούν σε πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα.

86. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η χρησιμοποίηση περιθωρίου 5 %, που υποστηρίζει η Goldstar, θα βρισκόταν σε πλήρη δυσαρμονία προς τα κέρδη που η εν λόγω εταιρία θα μπορούσε να πραγματοποιήσει εάν πωλούσε σε ΚΑΕ στην κορεατική αγορά. Άλλωστε, τα κοινοτικά όργανα κρίνουν κάθε περίπτωση ντάμπινγκ με πλήρη αντικειμενικότητα και υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών που προσιδιάζουν σε κάθε υπόθεση, γεγονός που αποκλείει την υποχρέωση όμοιου χειρισμού δύο διαφορετικών περιπτώσεων.

P. J. G. Kapteyn
εισηγητής δικαστής